

Sygn. akt VI U 754/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 12 kwietnia 2017 r., znak: (...)

w sprawie: W. C.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. C. prawo do emerytury od dnia (...) r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu W. C. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że ubezpieczony nie spełnił warunku posiadania 15 letniego stażu pracy w szczególnych warunkach. Pozwany nie zaliczył ubezpieczonemu okresu pracy od 20.06.1975 r. do 31.12.1998 r. w Hucie (...) w I. z uwagi na brak zaświadczenia o pracy w szczególnych warunkach dotyczącego tego okresu zatrudnienia.

W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury z uwagi na to, że przepracował wymagany okres w warunkach szczególnych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. C., urodzony (...), zatrudnił 3.10.1973 r. w Hucie (...) na podstawie umowy o naukę zawodu, która trwała dwa lata. Zdobyl zawód zdbnika kryształów. Dnia 20.06.1975 r. ubezpieczony zostal zatrudniony w tej Hucie w dziale zdbienia jako zdbnik szkła i w takim charakterze pracowal do 31.12.1998r. stale i w pelnym wymiarze czasu pracy ręcnie zdbiac kryształy. Ubezpieczony byl w pewnym okresie pomocnikiem brygadzisty, ale przez cały sporny okres pracowal przy ręcny zdbieniu szkła. Nie korzystal z urlopów bezplatnych. Nie otrzymywal dodatków za prace w szczegolnych warunkach, otrzymywal jednak posilki profilaktyczne. Ubezpieczony nie dostal swiadcstwa pracy w szczegolnych warunkach, bo nie wydawano w tym okresie takich swiadcstw. Razem z ubezpieczonym pracowali w spornym okresie swiadcowie G. P. i A. S..

dowód: dokumenty w aktach osobowych ubezpieczonego, zeznania swiadców G. P. i A. S. i ubezpieczonego –zapis A/V protokolu rozprawy k. 31

W swiadcstwie pracy z dnia 25.07.2006 r. wskazano, ze ubezpieczony pracowal w okresie zatrudnienia w Hucie (...) w I. jako zdbnik szkła. Ubezpieczony zlozyl wniosek o emeryture 3.04.2017 r.

dowód: swiadcstwo pracy w aktach osobowych, wniosek w aktach rentowych ubezpieczonego.

Sąd Okręgowy zważyl co następuje:

Powyzszy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalil na podstawie dokumentów w aktach osobowych ubezpieczonego oraz w jej aktach rentowych , których prawdziwosci strony nie kwestionowaly oraz zeznań swiadców G. P. i A. S., bowiem byly one zgodnie spojne, wzajemnie sie uzupealnialy z zeznaniami powoda i znajdowaly potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy. Swiadcowie pracowali razem z ubezpieczonym, stąd ich zeznania stanowily miarodajny - dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie, dowód. Zeznania ubezpieczonego, jako zgodne z zeznaniami swiadców i znajdujace potwierdzenie w zebranych w sprawie dowodach z dokumentów, rowniez zaslugiwaly na wiarę.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, zdaniem Sądu Okręgowego, w sposób niebudzacy wątpliwosci, ze ubezpieczony pracowal w spornym okresie od 20.06.1975r. do 31.12.1998r. w Hucie (...) w I. jako zdbnik szkła kryształowego prace i wykonywal prace w szczegolnych warunkach wymienioną w dziale XIII pkt. 12 wykazu A stanowiacego zalacznik do rozporzadzenia Rady Ministrów z 8.02.1983r. w sprawie w sprawie wieku emerytalnego pracownikow zatrudnionych w szczegolnych warunkach lub w szczegolnym charakterze. Pozycja 12 dzialu XIII cyt. zalacznika A do prac w szczegolnych warunkach zalicza maszynowe i ręcne zdbienie szkła.

Sąd dokonal nastepnie oceny ustalonego stanu faktycznego w kontekście przepisów art.184 i 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporzadzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracownikow zatrudnionych w szczegolnych warunkach lub w szczegolnym charakterze.

Zgodnie z treścią art. 184. ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysluguje emerytura po osiagnięciu wieku przewidzianego w art. 32-34, 39 i 40, jezeli w dniu wejścia w życie ustawy osiagnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczegolnych warunkach lub w szczegolnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku nizszym niz 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres skladkowy i nieskladkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysluguje pod warunkiem nieprzystapienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Zgodnie z treścią art.32 ust. 1 cytowanej wyzej ustawy -ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będacym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczegolnych warunkach lub w szczegolnym

charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (65 lat dla mężczyzn, 60 lat dla kobiet.) W myśl ustępu 2 art.32 cytowanej ustawy dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Przepisy rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r, które nadal zachowały swoją moc na warunkach określonych w art. 32 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, mają zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Niemniej jednak należy wskazać, iż w przypadku, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczeń potwierdzających okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach z przyczyn od siebie niezależnych, art. 472 i 473 k.p.c. umożliwiają ustalenie tych okoliczności w drodze postępowania odwoławczego przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z powołanymi przepisami w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych każdy fakt mający wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Zaliczenie nieudokumentowanych, spornych okresów pracy w szczególnych warunkach do stażu pracy uprawniającego do wcześniejszej emerytury wymaga dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Nie ulega wątpliwości, że w postępowaniu o świadczenie emerytalno-rentowe dopuszczalne jest – jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale z 27 maja 1985 r. (III UZP 5/85, LEX nr14635) – przeprowadzenie przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych dowodu z zeznań świadków na okoliczność zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, jeżeli zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczenia zakładu pracy z powodu jego likwidacji lub zniszczenia dokumentów dotyczących zatrudnienia.

Okres pracy w warunkach szczególnych można również ustalić w postępowaniu sądowym na podstawie akt osobowych pracownika.

W myśl § 4 ust.1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Skoro postępowanie dowodowe potwierdziło fakt pracy powódki w szczególnych warunkach o których mowa w dziale XIII pkt.12 załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r., w spornym okresie od 20.06.1975 r. do 31.12.1998 r. w Hucie (...) w I. a okres ten przekracza 15 letni okres wymagany przepisem art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku. Organ rentowy nie kwestionował spełnienia przez ubezpieczonego pozostałych warunków uzyskania prawa do emerytury dlatego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w punkcie 1 wyroku, przyznając ja od dnia ukończenia przez ubezpieczonego wieku 60 lat.

Na zasadzie art. 118 ust 1 a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS Sąd Okręgowy orzekł o braku odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji z uwagi na brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, co wymagało przeprowadzenia postępowania dowodowego przed Sądem na okoliczność charakteru pracy ubezpieczonego w spornym okresie.

SSO Ewa Milczarek